

[Finansministeren.]

har omtalt, skal gives Tobaksvirkksomhederne over for Detailhandlere og Restauratører.

Med Hensyn til Efterbeskatningen er der givet afrundede Satser, ikke netop de Procentsatser, jeg har nævnt, men Satser, som i det store og hele svarer dertil.

I Lovforslaget § 10 er foreslaaet en Forhøjelse af Tillægsafgiften paa Spiritus, saaledes at Afgiften gaar op fra 17 til 20 Kr. pr. l 100 pCt. Forhøjelsen andrager for en Flaske Taffelakvavit ca. 97 Øre og for en Flaske Brændevin ca. 86 Øre.

I § 11 er der ud fra de samme Synspunkter, som jeg allerede har nævnt vedrørende Tobaksvarer, foreslaaet Efterbeskatning af de Beholdninger af Spiritus, som Detailhandlere og Restauratører ligger inde med. Ogsaa her er det foreslaaet, at Efterbeskatningen skal foretages paa Basis af afrundede Satser.

Forhøjelsen af de forskellige Afgifter skal have Gyldighed indtil Udgangen af Juni Maaned 1940, det Tidspunkt, da de øvrige midlertidige Told- og Forbrugsafgifter udløber.

Som jeg allerede har nævnt, regnes der med et Provenu af disse Skatter i de tre Fjerdingaar, hvori Loven skal være gældende, paa omkring 34 Mill. Kr. med et Forbrug som i 1938. Heraf falder 19 Mill. Kr. paa Tobaksvarer, $7\frac{3}{4}$ Mill. Kr. paa Øl, $3\frac{3}{4}$ Mill. Kr. paa Spiritus og $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Chokolade- og Sukkervarer. I indeværende Aar vil der dog kun, som jeg ogsaa har nævnt, indkomme ca. 11 Mill. Kr. Hvorvidt nu disse Beregninger, bygget paa Forbruget i 1938, der var noget mindre, end Forbruget i 1939 forholdsmæssigt har været til Dato, vil holde Stik, er ikke godt at sige. Naturligvis vil Forbruget i nogen Udstrækning paavirkes af Forhøjelserne, og samtidig kan — ogsaa af andre Grunde — Forholdene med Hensyn til Befolkningens Købekraft i øvrigt ændre sig paa en saadan Maade, at der ikke bliver den Omsetning, der hidtil har været. Det er i det hele i disse Tider vanskeligt at overskue, hvordan Udviklingen vil forme sig. Det sikre er, at vi faar store Merudgifter at bære, og at der ogsaa paa adskillige Omraader vil ske en Svigten i Indtægten. Det usikre er, hvorvidt de Indtægter, som Staten efter denne Lovgivning og efter, hvad der i øvrigt er gældende, faar ind, vil være tilstrækkelige til Dækning.

Det er Regeringens Opfattelse, at man i den nuværende Situation maa lægge an paa, saa vidt gørligt, at dække de stigende

Udgifter gennem en forøget Beskatning. Vi kan ikke gaa ind i en letsindig Laanepolitik og trække Veksler paa en Fremtid, som ingen af os kender; vi maa i alt Fald i en Situation som den, vi har i Dag, kunne tage de Byrder, der følger med. Hverken Erhvervene eller Befolkningen i Almindelighed kan regne med ikke at komme ud for Krav som dem, der stilles gennem den her foreliggende Lovgivning og gennem den forøgede Indkomstbeskatning.

Jeg skal med disse Bemærkninger tildele mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Ch. Petersen: Det foreliggende Lovforslag omhandler jo betydelige Forhøjelser af en Række Forbrugsafgifter, som det ingenlunde er behageligt at skulle paalægge Forbrugerne, navnlig i en Tid, da særdeles mange vigtige Livsfornödenheder er steget meget betydeligt i Pris. Det er desværre ogsaa sandsynligt, at de foreslaaede Afgifter kan fremkalde en noget forøget Arbejdsløshed, hvad der jo vil være meget beklageligt. Men naar Statsudgifterne er steget i den Grad, som Tilfældet er, og som den højtærede Finansminister baade her og i det høje Folketing har gjort Rede for, forstaar jeg trods alt dette meget vel, at Finansministeren maa se sig om efter nye Indtægtskilder, der nogenlunde kan modsvare de store Udgifter, som Krigssituationen ude i Verden har medført ogsaa for vort Land.

Den højtærede Finansminister har for lidt siden omtalt Lovforslagets Enkeltheder, og jeg skal derfor ikke komme ind paa disse, bl. a. ogsaa fordi vi jo gerne skulde have Lovforslaget behandlet hurtigt, saaledes at Handelen med de Varer, der skal beskattes, snart igen kan begynde. Salget har jo været indstillet et Par Dage af Hensyn til Gennemførelsen af de foreslaaede Skatter, men vi hørte jo nu af Finansministeren, at for saa vidt Lovforslaget bliver gennemført i dette høje Ting i Aften, er det Meningen, at man i saa vid Udstrækning som muligt skal kunne begynde Handelen igen i Morgen Middag Kl. 12. Jeg skal derfor — ogsaa under Hensyn til det sene Tidspunkt — afstaa fra yderligere Bemærkninger og blot paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling og Vedtagelse.

Villemoes: Det er jo efterhaanden blevet en staaende Kliché paa Tingenes Dagsordener: Eventuelt: Første Behandling af . . . o: s. v. Det er vi kendt med, ja, det er lige ved at være Tradition, og hvor det drejer